

Beszámoló

A 2022-es év alkotói folyamata részemről az összegzésé volt – második kötetem anyagának megírására, korábbi anyagok kiegészítésére pályáztam meg a Communitas Alkotói Ösztöndíjat, amely kiváltképpen a jelenlegi, főként háború okozta infláció és majdhogynem gazdasági válság idején rengeteget segített a mindennapi megélhetés bebiztosításában.

Alkotói tervemben egy olyan, kevésbé kanonikus szövegtörzset és témavilágot kívántam feldolgozni, amelyhez kortárs szövegek ritkán nyúlnak, nyúltak vissza. Olyan versek megírását terveztem, amelyek valamilyen formában párbeszédbe lépnek azzal a régi magyar és világirodalmi szöveghagyománnyal, amely a népi ráolvasásokkal és mágikus szövegekkel, megéneklésekkel állnak kapcsolatban. Ebből kiindulva azonban a személyes tapasztalatok is közrejátszottak, ami a becsúszó témákat illeti, de írtam verseket felkérésre is, valamint nem hagyhattam figyelmen kívül a jelenleg is zajló háborús konfliktust, amely közvetlenül és közvetetten is érintett mindannyiunkat. Ugyanakkor mindvégig a mágikus szövegek, az okkult hagyomány, az áldozatiság kérdése foglalkoztatott, így a versek nagyrésze erről szól, vagy ezzel áll kapcsolatban.

Az áldozat-lét vagy a potenciális áldozattá válás kérdéskörei a szövegekben, bár szikár és nyers, néhol dokumentarista a nyelvhasználatuk, olyan terek felé nyitnak, amelyek ritkán láthatók, és olyan cselekedetokről rántják le a leplet, amelyek ugyan gyakoriak, mégsem vesszük észre őket. A versek azt a nehéz feladatot vállalják magukra, hogy az illúziót, annak megalkotását és működését a maga valóságában mutassák be, a látszólag képtelenséget képbe helyezték. Az áldozattá válás spirituális oldalának felmutatásával megtörténik az írásnak, mint bosszúnak a létrejötte. A felemelkedés és leszámolás akkor valósulhat meg, ha szövegszinten is az elmondhatatlan elmondására vállalkozik, és ezek a szövegek erre vállalkoznak.

A második nagyobb téma, amely felbukkant ebben az időszakban született verseimben, az a határtapasztalat, a liminalitás. Két állapot között lenni, átmenetben, ami egyféle anómia-

tapasztalat. Ezekhez legfőképpen a rituális nyelv, a zoltáros, imaszerű retorika használata nyújtott támpontot.

A kötetterv összeállítása során a leendő szövegtörzset kísérő fotográfiák kiválasztása is közrejátszott. A fotók egyszerűbben szólva természetfotók, tágabban értelmezve viszont a megjelölt témavilághoz kapcsolódnak. A képeken feltűnő fák állapota egyszerre jeleníti meg a pusztulást és a vitalitást, a perspektívákkal való játék pedig a közöttük meghúzódó feszültséget hangsúlyozza ki. A gyógynövények, amelyekkel esetenként útszéli gyomnövényként találkozhatunk, átlényegülnek és megszemélyesülnek, fénybe borulnak, apró részleteik megmutatásával közelebb kerülnek a nézőhöz. A csalán védekező mechanizmusa (érintésre csíp) és hasznossága, tápláló és gyógyító mivolta, vagy az orbáncfű antidepresszív, de fényérzékenységre hajló hatása, valamint morzsolásra/szakításra vörös, vérszerű nedv kibocsátása szimbolikusan alátámasztja a „sebzett gyógyító” archetípusát.

Publikációk

Nu sunt singur pe munte – Kalligram 2022, nyári Háború tematikus lapszám

Áttelepítés – Negyed folyóirat, 2022/1.

Ima az átmenetiséghez – Tiszatáj, 2022/12.

A hűlt test; A béna kéz – Székelyföld, 2023/3.

Megadeth live in Budokan – Helikon, 2023/08.

Magunkhoz, akik hittünk – Eső, 2023/1.

Megjelenés előtt:

A befejezetlen pecsét

A koponya

A kötés